

Jacques Cheminade, formand for Solidarité & Progrès, bekendtgør sit kandidatur til det franske parlamentsvalg

Den 17. juni 2024 (EIRNS) – Den franske præsident Emmanuel Macron besluttede tidligere på måneden at opløse nationalforsamlingen og udskrive nyvalg, hvilket er hans reaktion på det usædvanligt store nederlag, som hans parti led ved valget til EU-parlamentet, og et sidste forsøg på at redde sit formandskab. Jacques Cheminade, formand for partiet Solidarité & Progrès, har valgt at stille op til valget den 30. juni-7. juli i det 11. distrikt for franske borgere i udlandet, et valgdistrikt, der omfatter Kina og Rusland samt 47 andre lande i Østeuropa, Asien og Oceanien.

Cheminade har udgivet sin [kampagnemeddelelse] (<https://solidariteetprogres.fr/spip.php?article16674>). Kontakt Cheminades kampagne: +33 7 63 85 00 92.

Kandidaturerklæring: 'Afspænding, forståelse og samarbejde' – fra Atlanterhavet til Det Kinesiske Hav

af Jacques Cheminade

Lad mig gå direkte til sagen. Når jeg stiller op i jeres valgkreds, er det, fordi den repræsenterer en afgørende indsats for verdensfreden og for vores land. Den strækker sig fra det høje nord til Australien via Kina, og det er en god ting, for det er på denne skala, at vi må tage udfordringen op.

Vi lever under en umiddelbar krigstrussel. Ved at angribe de russiske missilforsvarssystemer i Armavir og Orsk overskred NATO en rød linje. Da Emmanuel Macron organiserede D-dag i

Normandiet den 6. juni, bød han Volodymyr Zelenskyj velkommen og udelukkede russiske repræsentanter, hvilket ikke er i det russiske eller ukrainske folks interesse, men i alle dem, der fisker i urolige vande, og som spiller poker med vores liv. Det er en meningsløs provokation på et tidspunkt, hvor Frankrig burde mægle og inspirere til en fredspolitik for at genvinde sin tabte storhed og indflydelse.

I sin tid kæmpede Charles de Gaulle for en politik med "afspænding, forståelse og samarbejde". Det er mere nødvendigt end nogensinde at forhindre "menneskeheden i at udslette sig selv i uhyrlig ødelæggelse". Desværre kan jeg ikke se nogen anden kandidat, der er opgaven voksen. At stemme på min idé om Frankrig betyder at sende et afgørende "politisk" missil for at hjælpe vores land med at tage sig sammen. Det, vi taler om, er en ny befrielse af vores land, for det er besat af et finansielt og kulturelt oligarki, som er ved at ødelægge det.

I dag kæmper jeg først og fremmest for en udenrigspolitik, som ikke længere er afhængig af dem, der har taget magten i Washington, men som i vores nationale suverænitetets navn arbejder i harmoni med landene i det Globale Syd og BRIKS-Plus, der har til hensigt at sikre, at deres egen suverænitet bliver respekteret. Jeg støtter deres initiativer, især Kinas, for et win-win internationalt system. Det er ikke et spørgsmål om at slutte op om nogen, men om at komme overens med de kræfter, der rejser sig i verden. Jeg vil kæmpe for, at et befriet Frankrig er til stede i Kazan den 22.-24. oktober, selvfølgelig uden Emmanuel Macron.

Det er et spørgsmål om at deltage i en ny arkitektur for gensidig sikkerhed og udvikling i verden, til fordel for hvert enkelt land og i overensstemmelse med principperne i den Westfalske Freds-traktat. Ingen må lades i stikken, hverken store eller "små" lande, som jeg sagde tilbage i 1995, fra Atlanterhavet til Det Kinesiske Hav. Præsident Xi Jinpings tre initiativer er et godt sted at starte. Indien, et BRIKS-medlem med næsten 20 % af verdens befolkning, er et vigtigt

supplement til dette Globale Syd. Vietnam ligger os meget på sinde. Australien må blive et vigtigt omdrejningspunkt.

I Ukraine, som i Mellemøsten, opfordrer jeg til at afslutte kampene gennem forhandling og genopbygning. Frankrig må ikke længere levere våben til Ukraine eller blande sig i dets territorium. Jeg synes, det er kriminelt, at NATO udleverer ukrainere til døden i en stedfortræderkrig, som uundgåeligt vil blive tabt. Jeg fordømmer den fortsatte udvidelse mod Ruslands grænser, som førte til præsident Putins indgriben. Vores opgave er ikke at retfærdiggøre det, men at forstå det. Vores præsident er blevet en krigsmager, Raphaël Glucksmann har altid været en krigsmager, og Jordan Bardella er blevet medlem af NATO. Jeg går ind for den fredsplan, som præsidenterne Lula og Xi Jinping netop har fremlagt. Så jeg går ind for at opløse NATO, som er blevet den væbnede fløj af City of London, Wall Street og de angloamerikanske tjenester. Jeg har intet imod USA som nation, men alt imod de militær-finansielle kræfter, der besætter landet. Jeg går ind for en alliance mellem arbejderne og borgerne i Nord og folkene i det Globale Syd. Med Schiller Instituttet, en international organisation, som jeg er et aktivt medlem af, gør jeg mit yderste for at opnå dette.

For at gennemføre denne politik vil jeg genetablere et udenrigsministerium, der er dette navn værdigt, og støtte vores netværk af institutter og franske alliancer samt vores udstationerede virksomheder – med andre ord alle dem, der er involveret i den nye internationale udviklingsarkitektur. Det er på tide at få de menneskelige og økonomiske ressourcer på plads, som vores politik skal have.

Befriet fra de kræfter, der undertrykker os, vil vi derefter være i stand til at genetablere en retfærdig social orden i vores land og en politik for genfødsel af offentlige tjenester: hospitaler, skoler, børnehaver, laboratorier og en industripolitik, der respekterer de produktions- og værdikæder, der bærer vores økonomi inden for og uden for

vores grænser.

Som patriot og verdensborger vil jeg være sværdet – eller laseren, som vi ville sige i dag – der lægger pres på dem, der ikke længere tror på vores suverænitet. Franskmændene er et stærkt folk, men de ved det ikke. Jeg har tænkt mig at spille en rolle i vores opvågnen, takket være jer, som er bevidste om vores potentielle indflydelse i verden og har tænkt jer at bidrage til den. Hjælp mig med at hjælpe et Frankrig, hvor vi ikke længere har grund til at være pessimistiske, fordi vi vil tænke med fremtiden for øje.

Foto: Solidarité & Progrès